

Любен Каравелов

Песен на „чувствителните
херои“ в Букурещ

И азе съм добар юнак,
и азе са бора
с душманете на народът
и с слабите хора:
ако някой е по-честен
от мойта фигура,
то залягам под своята
чизма да го тура, –
клевета го, попържам го,
черна му лицето,
а от това мене става
леко на сърцето.

И азе съм добар юнак,
и азе се бора
с душманете на народът
и с слабите хора:
ако някой глупав човек
има много злато,
то са мъча да го вмъкна
вов нашето благо, –
подмамям го, прикътквам го,
хвала го в лицето,
а от това мене става
леко на сърцето.

И азе съм добар юнак,
и азе се бора
с душманете на народът
и с слабите хора:
ако дойде стара баба
да търси наследство,
то я ввождам вов нашето
славно министерство, –
хвала й са, обещавам,
гледам й в лицето,
а от това мене става
леко на сърдцето.

И азе съм добар юнак,
и азе са бора
с душманете на народът
и с слабите хора:
родил съм са вов Габрово,

дете съм попово,
а това ми дава право
да ям на готово, –
опека си чуждо ягне
без срам на лицето;
а от това мене става
леко на сърцето.
И азе съм добар юнак,
и азе са бора
с душманите на народът
и с слабите хора:
от утрента до вечерта
седа в кафенето
и милвам си браделчето,
глада си шкембето, –
плета мрежи за мухите,
пия си винцето;
а от това мене става
леко на сърдцето.

КРАЙ

Издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Съст. Любен Каравелов.
Под редакцията на Тодор Моллов. Варна: ЛитерНет, 2006
Първо издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Търново: Издала
редакцията на в. „Знание“, 1878.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12038>]